

Leinosten sukulehti

2-2011

Sukukokous pidettiin Säräisniemellä. Retkikohteena oli muun muassa Manamansalossa sijaitseva Kassu Halosen taidetalo. Sukuseuran jäsenet saivat ihmetellä heinäkuussa 2011 paljastettua Halosen patsasta. Raudasta, uretaanista ja lasikuidusta rakennettu seitsemän metriä korkea patsas on 3 000 kiloa painava järkäle. Jättiläisen vatsassa voi kuunnella yhtä Kassu Halosen uusimmista sävellyksistä sekä jättiläisen sydämen sykettä. Kalervo "Kassu" Halonen (s. 1953 Säräisniemi) on suomalainen muusikko, lauluntekijä, urkuri, huilisti, sovittaja, äänilevytuottaja ja laulaja. Hänen tuotantonsa käsittää noin 1 500 sävellystä.

www.leinonet.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

2 - 2011

- 3 **Tervetuloa Tornioon 2012**
- 4 **Oulujärven paikallishistoriaa**
- 6 **Vaalan Leinosten sukuhaarat**
- 9 **Leinosjuttuja**
- 10 **Elisa Leinonen Suomen mestari**
- 12 **Säräisniemen sukukokous 2011**
- 15 **Tietoa kerätään Paavo Leinosesta**
- 20 **Kuusamolaisen sotalapsen tarina**
- 21 **Martti Häikiölle kunniapalkinto**
- 21 **Kaksi apurahaa opiskelijoille**
- 22 **Onnittelut merkkipäivän johdosta**

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 19). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulemat- ta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leino- sille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litaset Oy, Vaasa 2011
24. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimus- työn tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituksena edistävää julkai- sutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 19.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu- tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2011 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140

Tuomas Honka, Lukkarinkatu 16,
96400 Rovaniemi, p. 040-835404
tuomas.honka@ulapland.fi

Leinosten sukukokous ja juhla Torniossa 11.-12.8.2012

Leinosten sukuseuran seuraava sukukokous pidetään Tornionjoen rannalla, Torniossa. Kokouspaikkana on Peräpohjolan Opisto, Kivirannantie 13-15, jossa myös ruokailut ja majoitus sitä tarvitseville.

Ohjelmassa on lauantaina mm. retki Kukkolankoskelle, Aavasaksalle, Matarenkiin, Haaparantaan ja Tornioon.

Sunnuntain sukujuhlassa kuullaan mm. professori Jouko Vahtolan esitelmä Tornionjokilaakson asutuksesta ja Leinosten Karungin sukuhaaran esittely sekä pidetään virallinen sukuseuran vuosikokous. Yksityiskohtainen ohjelma on kevään sukulehdessä.

Ilmoittautumiset sukukokoukseen tulee tehdä Tapio Leinoselle. puh. 0400-155425, s-posti tapioleinonen@kolumbus.fi. Ilmoittautuessa tulee kertoa, osallistuuko lauantain kiertoajelulle ja mille aterioille opistolla osallistuu.

Alustavat ateriahinnat lauantaina 9.60 €, sunnuntain juhlalounas 25 € ja pullakahvi 2.80 €. Hinnat ovat v. 2011 hintoja ja tarkistuvat keväällä.

Mikäli tarvitset majoitusta, 2 hh. 69 €/vrk (sis. aamupalan), 1 hh. 55€/ vrk (sis.aamupalan). **Varaus** tulee tehdä suoraan Peräpohjolan Opistolta, puh. 040-7445260.

Sukukokouksen tarkempi ohjelma on kevään sukulehdessä. Tervetuloa!

Torniolla on vaiherikas historia, sillä se perustettiin jo vuonna 1620. Peräpohjolan Opisto tarjoaa näköalan suoraan Ruotsin puolelle.

Paikallishistoriallisia välähdyksiä Oulujärven rantamilta

Jouni Kauhasen kiinnostava esitelmä löytyy kokonaisuudessaan Leinosten kotisivulta internetistä. Tässä on muutamia välähdyksiä.

Esihistoriaa

Oulujärvi, jonka nimeä on pidetty muistona hämäläisistä eränkävijöistä, on ollut ikimuistoista ajoista lähtien kalastajien, sitten tervapolttajien ja -kuljettajien, kirkkomatkalaisten, uittomiesten, matkailijoiden ja vapaa-ajan viettäjäjärvi.

Oulujärven rannoilta vanhimmat merkit ihmisestä ovat löytyneet Paltamon Kaarteen ja Kitusenmutkan seuduilta Kiehimäjoen varresta. Esikeraamiset kvartsiset kaapimet ja uurtimet ovat ajalta noin 8 500 vuotta taaksepäin. Paltamon Uuran Autioniemen karhunnäpäaseen – yksi esihistoriamme kiehtovimmista löydöistä – on arvioitu olevan noin 3 500 vuotta vanha. Paltaselän muinaisrannoilta on mahdotonta jäljittää muinaista asutusta maankohoamisen aiheuttaman Oulujärven vedennousun takia. Muinainen rantavyöhyke on 8–10 metriä veden alla. Oulujärven kallistumisesta itään päin kertovat muun muassa Melalahden pohjukassa useiden metrien syvyydestä löytyneet muinaiset suot.

Oulujärven Säräisniemen puoleisesta päästä on tunnettu Nimisjärven esihistoriallinen asuinpaikka, jossa on asuttu varhaisesta kivikaudesta aina varhaiselle rautakaudelle saakka. Nimisjärven rantamilta ja sen lähistöltä on eritelty 15 arkeologista keskittymää, joista on tehty runsaasti keramiikkalöytöjä ja paljon myös kiviesinelöytöjä.

Väitöstutkimuksessaan vuodelta 1909 Julius Ailio esitteli Nimisjärveltä löydettyä vanhempaa keramiikkaa – ns. Sär 1 -tyypin keramiikkana. Sär 1 on varhaiskampakeraamiikasta Pohjois-Suomessa kehittynyt oma ryhmänsä, jolle on ominaista leimojen päättyminen pyöreisiin kuoppiin. Nuorempaa, Nimisjärven asuinpaikan mukaan nimettyä asbestikeramiikan tyyliä nimitetään Sär 2 -keramiikaksi.

Varhaisten eränkävijöiden, kalastajien ja met-

sästäjien pysyvämpää lappalaisasutusta Oulujärven rantamille syntyi noin 1000 jKr., ja lappalaisten jalanjäljillä tulivat karjalaiset ja liminkalaiset. Lappalaisasutuksen jälkinä on etelärannan hautakiviröykkiöt, alueen peuranpyyntikuopat sekä paikannimistö (kuten Lapinsalmi, Lapinniemi, Vaala, Jaalanka, Kusto jne.) sekä tarinaperinne ja muistitietoa lappalaisasutuksesta vielä 1800-luvun lopulta muun muassa Vaalan Rokuanvaarassa, Neittävän lampien tienoilla, Manamansalon pohjoispäässä ja Vuolijoen Saaresmäessä.

Vaikeat ajat

Keskiaikainen Pähkinäsaaren rauhan raja kulki Oulujärven lounaispuolella - muutama kymmenen kilometrin päässä järvestä. Pähkinäsaaren kiistellyn rajalinjan itäpuolelle 1500-luvulla työntynyt savolainen uudisasutus joutui vaikeuksiin vuosisadan loppupuolen rajasodissa. Vuonna 1575 vihollinen kävi muun muassa Ristijärvellä ja Manamansalossa asti. Heinäkuussa 1578 vienankarjalaiset hävittivät Oulujärven itä- ja etelärannalla 145 taloa.

Järven länsiosan asutus säästy, sillä rannikolta oli tullut joukkoja sen turvaksi, kun tieto vihollisen liikkumisesta oli saatu. Seuraavana kesänä vienalaiset tulivat uudelleen ja täydensivät tuhoaan. Vuoden 1581 iskun jälkeen Oulujärven rantamilla säästy vain 18 taloa. Parin uudisasutusvuoden jälkeen vuoden 1584 ryöstöretket Olavin päivästä kekriin tuhosivat Oulujärven asutuksen lopullisesti.

Vuoden 1595 Täyssinän rauhassa Oulujärven seutu liitettiin virallisesti Ruotsin valtakuntaan. Kaarle-herttua määräsi alueen uudelleen asuttavaksi ja uudisasukkaille kuuden vuoden verovapauden.

Metsästys oli pitkään tärkeä elinkeino. Asutuksen tiivistyessä kalavesien jako alkoi tulla ajankohtaiseksi. Kalastuksen merkitystä kuvaa se, että Säräisniemellä oli 1880-luvulla 158

apaja-paikkaa ja kalastukseen osallistui noin 250 henkeä.

Oli myös ”merirosvoja”. Ärjänsaaren lisäksi kopla käytti tukikohtaan Karhusaarta. Rosvoja johtivat Heikki Mulari ja Heikki Karppinen ja Samuel Karppinen. Karppiset olivat kuulun voimamiehen Talas-Eeran velipuolia. H. Karppinen kulki nimellä Patju-Heikki. Muita joukkoon kuuluneita olivat ainakin Kööri-Kalle (sukuun Tervonen) ja Isko Tervonen, Uria Leinonen ja Simon Moilanen.

Viimein, vuonna 1867 rosvot jäivät kiinni Ärjänsaarella ja heidät vietiin Kajaaniin. Seurasi rosvojen julkinen piiskaus Kajaanin torilla. Patju-Heikille kävi kuten Rosvo-Roopelle. Utajärveläinen Hedvig Kaisa Pieniemi ja Henrik Ananias Karppinen vihittiin 5.6.1880 ja entinen rosvopäällikkö asettui Utajärvelle.

Seurakunta ja pitäjä

Säräisniemen kappeliseurakunta perustettiin Paltamon emäseurakuntaan vuonna 1779. Säräisniemen kirkko on alun perin kälviäläisen kirkonrakentaja Jaakko Suonperän suunnittelema. Kirkkorakennus valmistui vuonna 1781. Kirkko muutti aika tavalla muotoaan 1890-luvun lopun remontissa – kirkkoon lisättiin itäsiipeen sakasti ja etelä- ja länsisivuille eteiset.

Säräisniemen kunnan perustaminen sattui 1860-luvun suuriin nälkävuosiin. Pitäjään kuu-

luivat Saaresmäen, Vuolijoen, Manamansalon, Jaalangan, Oterman, Kukkolan, Veneheiton ja Säräisniemen kylät. Sittemmin 1915 Saaresmäki ja Vuolijoki siirtyivät Vuolijoen kuntaan. 1930-luvulla Säräisniemi sai uuden maarekisterikylän – Pelson.

Säräisniemen kuntakokouksen ensimmäinen pöytäkirja on marraskuun 18. päivästä 1867.

1886 kuntakokouksen esimieheksi tuli kauppias Paavo Leinonen (1849–1906). 1890-luvun lopulla kunnallislautakunnan esimieheksi nousi Kaarlo Leinonen (s.1872), joka oli ainoa Säräisniemen kunnan edustaja sortovuosien ns. suuressa lähetystössä, joka matkusti Pietariin jättämään tsaarille kansalaisadressin. 1920-luvulta 1940-luvulle yhtäjaksoisesti 24 vuotta kunnanvaltuuston puheenjohtajana oli Anselmi Leinonen.

Elinkeinorakenteen muutoksen rajuutta voi havainnollistaa esimerkiksi maatilojen lukumäärän muutoksella. Vaalassa oli maatiloja 730 vuonna 1950 ja vuosikymmen lopussa niitä oli 967, vuonna 1980 tiloja oli 634, vuonna 1990 niitä oli 272 ja vuonna 2004 kaikkiaan 125 tilaa.

JOUNI KAUKHANEN

Esitelmä Leinosten suvun valtakunnallisessa sukujuhlassa Säräisniemellä Ruununkartanossa 13.8.2011. Koko esitelmä www.leinonet.fi

Jouni Kauhanen saa kiitokset kiinnostavasta esitelmästä sukuseuran esimieheltä Tatu Leinoselta.

Vaalan Leinosten tärkeimmät sukuhaarat

Leinonen on Kainuun suuria sukuja. Suurin se tänä päivänä sukunimen yleisyydellä mitattuna on vain Paltamossa, jossa on heinäkuun tilaston mukaan 297 Leinonen-nimistä eli 7,7 % kunnan väkiluvusta. Mutta toiseksi suurin sukunimi Leinonen on kahdessakin kunnassa, nimittäin Vaalassa ja Siikalatvalla, jälkimmäisessä olennaisesti pienemmällä prosenttiosuudella (Vaala 144 henkeä, 4,3 %, Siikalatva 65 henkeä, 1 %).

Lukumääräisesti eniten Leinosia on Pohjois-Suomen kunnista Kajaanissa (800 henkeä, 2,1 %), eli siellä Leinonen on 5:ksi yleisin sukunimi. Toiseksi eniten Leinosia on Oulussa (571 henkeä, mutta se on vain 0,4 %). Suurissa kunnissa sukunimien kirjo on tavattoman suuri, josta syystä suuretkin suvut jäävät prosenttiosuksiltaan pieniksi. Helsinkiä en osannut tilastosta ottaa, mutta sen verran sain selville, että 30:n yleisimmän nimen joukkoon se ei mahdu eli Leinosia on Helsingissä alle 1000. Koko maan väestöstä Leinosten prosenttiosuus on 0,19. Sukunimien joukossa sijoitumme ehkä n. 40 sijalle (1985 olimme 38.).

Jaalangan Leinonet. Säräisniemen vanhimpia Leinosia oli Yrjö Yrjönpoika (1607-1665), joka muutti Värylänkylästä Oterman Koukkariin 1630-luvun lopulla ja sieltä Jaalankaan 1655. Samalla Esko Koukkarilta värikkään kaupan kautta vaihdettu talo sai nimekseen Leinola ja numerokseen 4. Yrjö Yrjönpoika on tosi monien Vaalan Leinosten kantaisä, sillä hänellä on tietokannassamme lähes 26.000 jälkeläistä, kun puolisoikin lasketaan mukaan. Heitä löytyy Vaalan kaikista kylistä mutta myös Kajaanista, Vuolijoelta, Keskilästä, Oulusta, Helsingistä ja aina Yhdysvaltoja myöten. Tähän sukuhaaraan kuuluu myös ystävämmme Denver Leinonen, joka on tullut kokoukseemme puolisonsa Pattin kanssa Michiganista saakka. Mutta ihan isän linjassa ei tällöin mennä, vaan kerran pitää välillä poiketa äidin linjaan; olemmehan monet Leinosia monta kautta.

Mitä seuraavassa sanon eri sukuhaarojen lukumääristä, ei ole totuus vaan vain suuntaa antavaa. Toiset sukuhaarat ovat nimittäin toisia paljon paremmin selviteltyjä nykypäivään asti. Onhan

sukuseurassa työstetty erityisesti yhtä tai kahta sukuhaaraa kerrallaan.

Alkuperältään em. Jaalangan Leinosiin kuuluvat myös Manamansalon **Karppilan eli Kivarin ja Kankaan Leinonet**, joiden kantaisiä olivat veljekset Mikko Yrjönpoika (1714-1777) ja Heikki Yrjönpoika Leinonen (1719-1796). Taloa on ollut jälkeläisten hallussa nykyaikaan asti. Sukuhaarasta on kirjoissamme yhteensä 6400 henkeä. Sukuhaaran asumia taloja ovat olleet mm. Säräisniemenkylän Uusitalo ja Veneheiton Leinola.

Tämä Leinolan talo sai alkunsa, kun Kivarin Leinonet ostivat puolet Sorsasta n:o 2 vuonna 1795. Talo on ollut suvulla siitä pitäen. **Veneheiton Leinolan Leinosiin** kuului mm. Leinolan pitkäaikainen isäntä Atso Pekka Leinonen (1916-1992), veneheittolaisten luottamusmies monissa tehtävissä. Veneheiton Leinosia sukutiedostossa on yli 2800.

Jaalangan Leinosten laajaa sukuhaaraa ovat myös **Niskankylän Askonet**, joiden nimi muuttui läntisen perinteen mukaisesti talosta. Talo oli Leinosten asuma vuosina 1783-1856, kantaisänä Yrjö Antinpoika Leinonen eli Askonen (1731-1797). Sukuhaaraan on kirjattu tähän mennessä 4500 henkeä.

Ihan **vanhin Leinonen** nykyisessä Vaalassa ei 1630-luvun lopulla Otermalle tullut ja Jaalankaan asettunut Yrjö Yrjönpoika kuitenkin ole, sillä vuoden 1605 maakirjassa Veneheiton neljän talonhaltijan joukossa mainitaan jo Erkki Leinonen, jonka juurista tai mahdollisista jälkeläisistä ei kuitenkaan ole tietoa.

Säräisniemenkylän keskeinen Leinos-sukuhaara ovat **Juusolan Leinonet**, joiden kantaisä Juuso Antinpoika (1774-1852) muutti Säräisniemelle Kivesjärven Leinolasta n:o 3. Juuso tuli ensiksi Jaalangan Kekkolaan, missä hänen 15 vuotta vanhempi velipuolensa Juho oli sairastunut. Vuonna 1811 Juuso osti Säräisniemen n:on 1 Säresniemi, joka sai hänestä nimekseen Juusola. Jälkeläisiä hänellä on tällä hetkellä koossa 2400 henkeä.

Merkittäviä sukuhaaran jäseniä oli Juuson pojanpojan pojanpoika taidemaalari Paavo Leinonen (1894-1964), josta kuulemme enemmän huomenna. Hänen serkkunsa Anna Leinonen (1898-1966) oli Oulun lyseon ja tyttölyseon legendaarinen äidinkielen opettaja ja rehtori. Sukuhaaran merkkimiehiä ovat myös sukuseuramme pitkäaikainen puheenjohtaja, hovioikeudenneuvos Juuso Häikiö (1917-2003) ja hänen poikansa professori Martti Häikiö (1949-), sukuseuran hallituksen jäsen ja lehtemme päätoimittaja.

Eri tavoin merkittäviä Leinosia on sukuhaarassa ollut toki paljon enemmänkin eri aikoina. Tässä mainitsen vielä Säräisniemen ensimmäisen kauppiaan Paavo Antinpoika Leinosen (1849-1906), sekä hänen veljenpoikansa Kaarlön (1872-1930), kauppiaan ja kunnallismiehen, sekä Kaarlön veljen opettaja Matti Leinosen (1875-1937) ja Matin puolison, ensimmäisen koulut käyneen kättilön Iida Leinosen (1874-1964).

Yksi juonne Juusolan Leinosista johtaa Kestilän Järvikylän Sipoon, johon perustaja Juuson poika Heikki muutti 1840-luvulla. Tätä Kestilän sukuhaaraa on tietokannassa lähes 350 henkeä.

Jaalangan Kekkola sai ensimmäisen Leinosisäntänsä, kun Juho Antinpoika (1760-1840) tuli taloon Kivesjärven Leinolasta n:o 3 vuonna 1789. Kun nuorempi velipuoli Juuso muutti Säräisniemeen ja perusti näin Juusolan sukuhaaran, Kekkolassa jatkoi Juhon poika Juho (n. 1791-1834) ja sitten hänen jälkeläisensä 1880-luvulle saakka. Sukuhaaraa on tietokannassamme 670 henkeä.

Minulle läheisin Leinosten sukuhaara Vaalassa on asunut vanhastaan Manamansalossa ja Veneheiton Pohjassa. Kantaisä oli 1772 Melalahden Leinolassa n:o 12 syntynyt Simo Simonpoika, joka muutti perheineen Säräisniemelle 1819. He asuivat **Manamansalon Kaareksessa** ja jälkeläiset jatkoivat sukua siellä. Perheen Paavo-poika muutti perheineen **Veneheiton Pohjaan**. Hänen neljästä pojastaan kolme muutti Kestilään ja neljännenkin pojan lapsia. Sitä perua minulla on Kestilässä pilvin pimein kuudensia serkkuja. Sukuhaaraa on yhä myös Veneheitossa, mutta tosi paljon myös Oulussa, Kajaanissa ja Vuolijoella.

Sukuhaaraa on tällä hetkellä tallennettuna 5900 henkeä, joista Kestilän sukuhaaraa n. 2400.

Vuonna 1796 Säräisniemelle muutti Kivesjärven Leinolasta n:o 7 **Antti Pekanpoika Leinosen** (s. 1766) perhe ja vanhemmat sekä joitakin Antin sisaruksia. Heitä asui Säräisniemenkylän Koukkarissa, Jaalangan Leinolassa sekä Manamansalon Suotalossa ja Harjulla. Sukua on n. 3200 henkeä Vaalan eri kylissä, mutta myös esim. Kestilässä, Vuolijoella ja Utajärvellä. Nuorin Antin veljistä oli se Pekka Leinonen, josta tuli Hongan sukuhaaran kantaisä.

Vuonna 1823 syntyneen **Mikko Juhonpoika Leinosen** (1823-1915) sukuhaara liittyy varmasti Säräisniemen sukuhaaroihin. Valittavasti emme ole onnistuneet ratkaisemaan sen liittymistä, Säräisniemen kirkonkirjojen tuhoutumisen johdosta. Mahdollisesti hänet saadaan vielä liitetyksi. Mikko tuli Enonlahden Kolehmaisena isännäksi 1852 avioituttuaan talon leskiemännän kanssa. Enonlahdesta erotettu Leinola on yhä Mikon jälkeläisten hallussa. Sukuhaarassa on n. 400 henkeä, pääasiassa Vaalan Enonlahdessa.

Toinenkin sukuhaara on aiheuttanut meille paljon päänvaivaa ja vieläkin sen oksastaminen Kainuun Leinosten suureen sukupuuhun on tekemättä, nimittäin 1814 syntyneen **Matti Martinpojan sukuhaara**. Tämä Matti on syntynyt ilmeisesti Säräisniemellä, mutta juuri enempää emme hänen juuristaan tiedä. Kun Säräisniemen kirkonkirjat uudelleen aloitettiin pappilan palon jälkeen 1859, Matti asui viiden lapsensa kanssa Vuolijoella Haapalan mäkituvassa. Lasten äiti oli jo kuollut. Yksi mahdollisuus on, että Matin juuret menisivät Kivesjärven Leinolaan n:o 7, mutta asian selvittely on yhä kesken. Sukuhaaraa on tietokannassamme entiset ja nykyiset mukaan lukien noin 1400 henkeä.

Tätä katsausta laatiessani olen käyttänyt paitsi Kainuun Leinosten tietokantaamme myös Vaalan ainutlaatuisia pitäjätietosanakirjaa Vaala – Oulujärven pitäjä, joka ilmestyi vuonna 2000 sekä alkuosaan ja kalvoihin VRK:n nettisivuja.

TAPIO LEINONEN

Leinonen	Lkm	Miehet	Naiset	Suomessa	Ulkomailla
Nykyisenä nimenä	10401	5249	5152	9839	562
Entisenä nimenä	4117	259	3858	3817	300
Kuolleilla	5801	2393	3408	5532	269
Yhteensä	20319	7901	12418	19188	1131

Yleisimmät sukunimet		18.7.2011	
Sukunimi	Miehet	Naiset	Yhteensä
Korhonen	11939	11634	23573
Virtanen	12112	11308	23420
Nieminen	10817	10528	21345
Mäkinen	10750	10578	21328
Mäkelä	9886	9687	19573
Hämäläinen	9695	9588	19283
Laine	9345	9554	18899
Heikkinen	9049	8889	17938
Koskinen	9008	8923	17931
Järvinen	8551	8516	17067

http://verkkopalvelu.vrk.fi/Nimipalvelu/nimipalvelu_sukunimihaku.asp?L=1

*Sukuseuran uusi sihteeri Jaana Sarkkinen sekä hallituksen jäsen Teuvo Leinonen Paltamo. Teu-
von tyttären Elisan tarina on sivulla 10.*

Leinosia kunnittain	sukunimi	lkm	% kunnassa	% väestössä
Kajaani				
Heikkinen	1347	3,56	0,32	11,0
Karjalainen	958	2,53	0,22	11,3
Kemppainen	860	2,27	0,14	16,0
Korhonen	846	2,24	0,42	5,3
Leinonen	800	2,11	0,19	11,4
Moilanen	571	1,51	0,15	10,0
Karppinen	526	1,39	0,11	12,1
Juntunen	397	1,05	0,11	9,4
Mikkonen	375	0,99	0,13	7,6
Tolonen	368	0,97	0,08	12,1
Vaala				
Karjalainen	158	4,71	0,22	20,9
Leinonen	144	4,29	0,19	23,2
Karppinen	119	3,55	0,11	31,0
Seppänen	85	2,53	0,14	18,0
Lämsä	71	2,12	0,03	64,2
Heikkinen	68	2,03	0,32	6,3
Haataja	49	1,46	0,04	32,7
Tervonen	47	1,40	0,04	39,7
Moilanen	46	1,37	0,15	9,0
Huotari	44	1,31	0,07	19,2
Paltamo				
Leinonen	297	7,74	0,19	41,8
Heikkinen	224	5,84	0,32	18,1
Kemppainen	154	4,01	0,14	28,3
Karppinen	148	3,86	0,11	33,7
Karjalainen	128	3,34	0,22	14,8
Korhonen	105	2,74	0,42	6,5
Moilanen	98	2,55	0,15	16,8
Härkönen	94	2,45	0,09	26,4
Keränen	91	2,37	0,11	22,0
Väisänen	85	2,21	0,18	12,0

Leinosjuttuja

Hukkuneet apurit

Edesmenneestä Lapin läänin ensimmäisestä lääninmaanmittausinsinööri Ahti Leinosesta on paljon juttuja. Hän oli persoonallisuus ja erittäin tulinen.

Seuraava on hänen itsensä kertoma tarina.

Kävimme myöhäissyksyllä Kemijärven isoja-ossa metsärajoja, ja eväät pääsivät loppumaan. Lähetin kaksi jätkeä Kemijärvelle sapuskaa hakemaan ja lähtiessä annoin ohjeet: Ja sitten ette jää sinne ryyppäämään. Mutta jos kiellosta huolimatta jäätte, ette lähde pimeässä päissänne Kemijärven yli tulemaan. Tulkaa aamulla.

Mutta eikös nämä pirulaiset tehneet juuri niin kuin kielsin tekemästä ja hukkuivat Kemijärven syysheikoilla jäällä. Seuraavana päivänä miesjoukolla naarattiin ruumiita ja saatiinkin ne ylös.

Leinonen teki sitten tilityksen valtion varojen käytöstä maanmittaushallitukseen ja merkitsi päivätyölistaan ko. päivän kohdalle ”ruumiitten naarausta”.

Tilit tulivat takaisin huomautuksella, että valtion varoilla ei ruumiita naarata. Maksoin omasta taskusta jätkien palkan ja lähetin tilit uudestaan, mutta huomautin, että seuraavan kerran kun apurit hukkuu, niitä ei naarata.

Yöpaikka

Ahti Leinonen lähti Oulusta pitkälle toimitusmatkalle ja otti vasta vihityn vaimonsa mukaan. He majoittuivat erääseen taloon, jonne heille oli laitettu vuode peräkamariin. Kaikki näytti valmiilta, mutta yhtä puuttui. Siitä Ahti meni emännälle kuiskuttelemaan, jolloin emäntä toi suuren pullon tarkoitusta varten. Ahti sitä hetken katseli ja tuumaili: Kyllähän minulta onnistaisi, mutta mitenkähän tuo vaimo? No, sekin asia saatiin kuntoon, kun emäntä toi pulloon sopivan suuren tratin,

Tumma tyttö

Lapin konttorissa oli työssä tumma tyttö, aikamoinen humu, musta leninki päällä, naapaan asti v-aukko. Usein maanantaisin tyttö piirteli karttaa tumat lasit silmillä. Kerran eräs poikaystävä sattui soittamaan läänininsinööri Leinosen puhelimeen ja pyysi hakemaan neitoa puhelimeen. Tästä Ahti riemastui ja piti tytölle puhuttelun: Kuulkaas neiti, minulle ei kuulu mitä te pyhän aikana teette, mutta arkipäivänä kahdeksasta neljään on vittukin valtion.

Väärä virkamies

Haukiputaalainen pariskunta omisti pienen tilan, jossa oli maata noin 10 hehtaaria. Tilalla oli myös pieni mökki.

Aikansa yhdessä elettyään pariskunta ajautui avioeroon. Omaisuuden jakamisesta pariskunta sopi siten, että vaimo saa tilan rakennuksen ja noin 2000 neliömetrin suuruisen tontin. Mies puolestaan muun osan tilan maista.

Tilan jakaminen tuli tehtäväkseni. Kuulutinkin toimituksen aloittamisesta lain säännösten mukaan. Ilmoitettuna aikana menin mökkiin, jossa pariskunta ja pari uskottua miestä istui hyvin ankean oloisena. Kysyin sitten paikalla olijoilta, että kyllä he varmaan tietävät minkä vuoksi olen taloon tullut. Emäntä sanoi heidän olevan tietoinen asiasta, mutta halusi tietää voiko tämän jakotoimituksen vielä peruuttaa, sillä he aikovat avioitua uudestaan.

Eihän minulla ollut tietenkään mitään peruuttamista vastaan. Samalla en malttanut olla huomauttamatta heidän kutsuneen ”väärän” virka miehen. Vaikka toimitusinsinöörillä on paljon valtuuksia, mutta vihkimisoikeutta hänellä ole, joten olisi pitänyt kutsua pappi.

ANTTI KANGASKESTI
Äiti Kaisa Kangaskesti
s. Leinonen Kestilästä

Elisa Leinonen voitti ensimmäisen mestaruutensa

Kajaanin Kipinän Elisa Leinonen valittiin Vuoden 2010 Poliisiurheilijaksi hänen sijoituttuaan Kajaanin Kalevan kisojen 100 metrin aita-juoksussa toiseksi. Tänä vuonna Leinonen voitti ensimmäisen Suomen mestaruutensa.

Leinosen aika 1,3 sekuntimetrim vastatuudessa oli 13,80. Aamukilpailuiden alkuerissä hän oli juossut myötätuuleen 13,61. Tuore junioreiden Euroopan mestari Porin Yleisurheilun Nooralotta Neziri hävisi Leinoselle kaksi sekunnin sadasosaa.

Kuka olen?

Olen kotoisin Paltamon Melalahdesta, Pesälä-nimisestä talosta. Vanhempani ovat Merja ja Teuvo Leinonen ja isosiskoni on Suvi Leinonen.

Ensimmäiset 19 vuotta elämästäni asuin Paltamossa, missä kävin peruskoulun ja lukion. Ylioppilaaksi kirjoitin keväällä 2006. Tie johdatti pois Paltamosta ensimmäisen kerran seuraavana syksynä, kun menin armeijaan Lahden Urheilu-kouluun. Armeija-aika oli hienoa ja viihdyinkin siellä vuoden verran. Tapasin siellä myös poikaystäväni Otto Kilven. Olemme seurustelleet pian viisi ja asuneet yhdessä neljä vuotta Tampereella, Turussa ja tällä hetkellä Jyväskylässä.

Olen harrastanut yleisurheilua noin 13 vuotta ja kasvattajaseurani on luonnollisesti Paltamon Urheilijat. Vuonna 2004 vaihdoin Kajaanin Kipinään, jota edustan edelleen. Menestyin juniorivuosina henkilökohtaisissa lajeissa kohtalaisesti. Päälajini on aina ollut aita-juoksu ja tällä hetkellä se on 100 metrin aidat. Nuorempana hyppäsin myös pituutta ja kolmiloikkaa sekä juoksin 400 metrin aitoja. Ehdin sijoittua nuorten suomenmestaruuskisoissa yhteensä 13 kertaa neljänneksi, kunnes vuoden 2009 SM-hallikisoista sain ensimmäisen mitalini, pronssisen. Seuraavana kesänä viimeisissä nuorten kisoissani voitin suomenmestaruuden, joka maistui erityishyvältä usean vuoden pään seinään hakkaamisen jälkeen. Juniorivuosinani olin hieman liiankin innokas harjoittelemaan ja palautuminen ei ollut riittävä, joten sain kärsiä useamman vuoden ylikun-

non aiheuttamista tuloksista. Armeija-aika oli minulle todella tärkeää tämän asian kannalta. Siellä opin paljon uusia asioita harjoittelusta ja sain ympärilleni muita urheilijoita, jotka vuoden mittaisen kettuulun jälkeen saivat taottua päähäni kilpaurheilussa kehittymisen avainasian, levon.

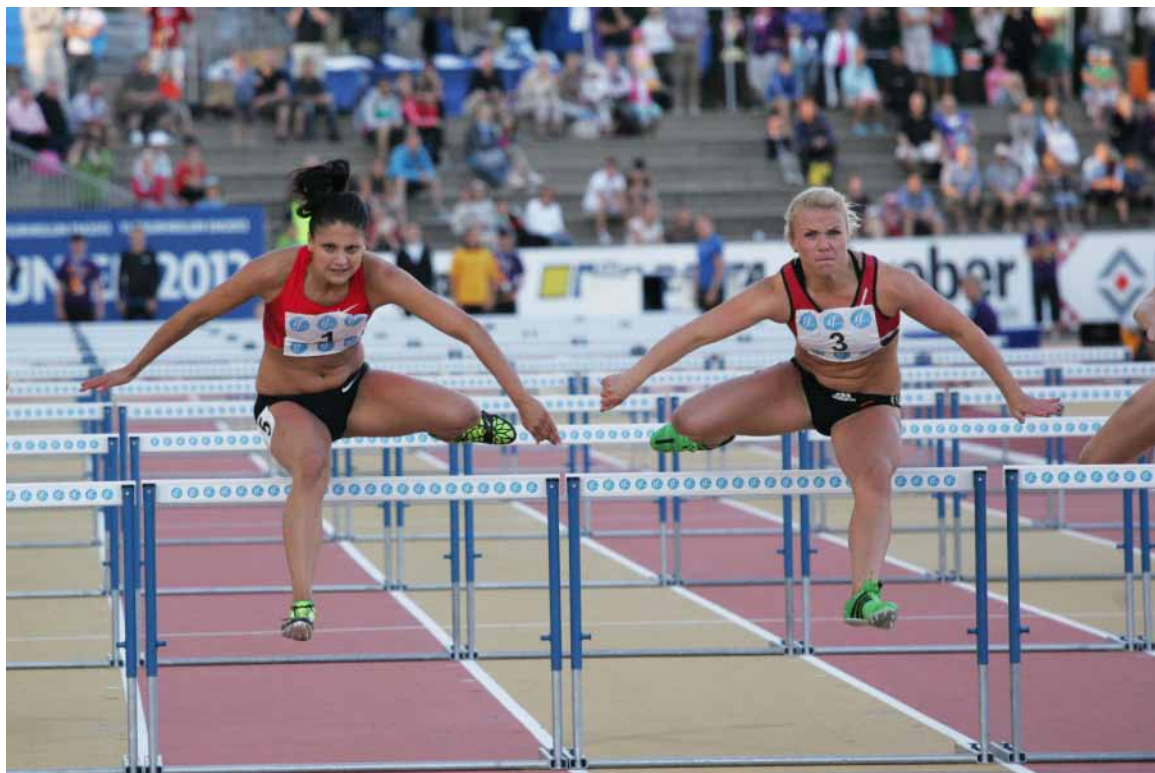
Harjoittelun ja sen tulosten suunta kääntyi vuoden 2009 aikana. Ennätykseni 100 metrin aidoissa parani tuona kesänä lähes puoli sekuntia lukemiin 14,14. Seuraava kesä oli minulle tärkeä, sillä Kalevan kisat järjestettiin kotiseurani Kajaanin Kipinän toimesta. Onnistuin kotiyhteisön aiheuttaman paineen alla erinomaisesti ja olin toinen saavuttaen ensimmäisen aikuisten SM-mitalini ulkoradoilla. Pääsin myös ensimmäistä kertaa elämässäni edustamaan Suomea Suomi-Ruotsi-maaotteluun. Kokemus oli todella hieno ja juoksin siellä silloisen ennätökseni 13,62.

Kesällä 2011 voitin ensimmäisen aikuisten Suomenmestaruuteni Turun Kalevan kisoissa ja pääsin jälleen Ruotsiottelussa pukemaan suomipaidan ylleni. Kesän aikana kilpailtiin myös viisiosainen eliittikisasarja, jossa olin toinen. Ennätykseni kirjataan kesän jälkeen 13,50.

Urheilun ohella olen myös opiskellut poliisiksi. Valmistuin Poliisiammattikorkeakoulusta keväällä 2011. Poliisien huonon työtilanteen vuoksi hain opiskelemaan sosiologiaa ja aloitin opinnot Jyväskylän yliopistossa syksyllä tavoitteena yhteiskuntatieteiden maisterin tutkinto. Toisena tärkeänä syynä opiskelun jatkamiselle oli poliisin työn urheilulle aiheuttamat rasitteet. Minulle opiskeleminen on sopinut oikein hyvin ja olen pystynyt yhdistämään sen ongelmitta urheiluun.

Tällä hetkellä urheilu on ehdoton ykkösasia elämässäni ja panostan siihen täysillä. Urheiluuran jälkeen on varmasti aikaa kaikelle muulle, kuten työelämälle ja mahdollisesti poliisin ammatille. Kilpaurheilijan ura on melko lyhyt, joten miksi en panostaisi siihen silloin, kun se on ajankohtaista?

ELISA LEINONEN

Elisa Leinonen voitti Nooralotta Nezirin Suomen mestaruuskisojen loppukilpailussa äärimmäisen niukasti kahdella sadasosasekunnilla.

Säräisniemen sukukokous 2011

Sukujuhla ja sukukokous pidettiin 13-14.8.2011 Säräisniemen Ruununkartanossa.

Leinosen Sukuseuran vuosikokouksen veti esimies Tatu Leinonen ja sihteerinä toimi arkistonhoitaja Tapio Leinonen. Toimintakertomus ja tilit hyväksyttiin. Toimintasuunnitelma ja talousarvio vahvistettiin.

Sukukokous päätettiin edelleen pitää vuosittain. Sukuaineiston täydentämistä jatketaan. Sukukirjoja julkaistaan siinä tahdissa kuin tekijät ehtivät niitä valmistella.

Erovuorossa olleet Tapio Leinonen Äänekoski, Eija Leinonen Vaasa, Martti Häikiö Helsinki ja Liisa Manu Lapua valittiin jatkamaan hallitustyötä. Eroa pyytäneen Juhani Leinosen Espoo tilalle hallitukseen valittiin Elina Saraheimo.

Tilintarkastajiksi valittiin edelleen Hannu Leinonen Oulunsalo ja Antero Leinonen Kello sekä varalle Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapani Koskela Lapua.

Jäsenmaksuksi päätettiin entinen eli 12 euroa, ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

Hallituksen järjestäytymiskokouksessa sukuseuran puheenjohtajaksi eli esimieheksi valittiin edelleen Tatu Leinonen, varaesimieheksi edelleen Tapio Leinonen, uudeksi sihteeriksi Jaana Sarkkinen ja taloudenhoitajaksi edelleen Yrjö Leinonen. Sukulehden päätoimittajaksi valittiin edelleen Martti Häikiö ja toiseksi toimittajaksi erityisesti verkkoasioihin edelleen Tuomas Honka.

Liisa, Yrjö ja Tapani Leinonen, Saara Isoniemi, Tapani ja Raili Koskela, Torsti Leinonen, Kalevi Manu ja Torstin "maailman paras avustaja" Pirre Karvinen.

Paperikoneinsinööri Mika Hirvonen piti esitelmän Laukaan Leinosista. Tiedot ovat myös sukurompulla. Mika seuraa työkseen tuulivoimaloita.

Vasemmalta Inkeri Pernu, Saara Leinonen Tyrnävä, Eeva Svensk, Tuomas Pernu ja Liisa Leinonen. Sukukirja ja sukuviiri ovat kaupan.

Ritva Häikiö Veneheitto, Aino Häikiö Joensuu ja Martti Antti Iivari Häikiö Joensuu.

Alh. oikealta Atso Häikiö Veneheitto, Eero Häikiö Helsinki, Timo Leinonen Säräisniemi, Ossi Remahl Vaasa.

*Taiteilija Eira-Lotta Leinonen
Lahti.
Pekka ja Erkki Leinonen Oulu
sekä keskellä Kassu Halonen.*

Kuvia ja tietoa kerätään taiteilija Paavo Leinosesta

Sukukokouksessa Paavo Leinosen tytär Inkeri Leinonen, Tapani Leinonen ja Martti Häikiö kertoivat suvun suuresta taiteilijasta. Nähtävänä oli sekä aitoja maalauksia että valokuvia taiteilijan tuotannosta. Sukulehdessä ja sukuseuran kotisivuilla internetissä on tarkoitus esitellä laajemmin Paavo Leinosen elämää ja tuotantoa. Sen vuoksi halutaan kerätä dokumentteja ja kertomuksia hänen elämästään sekä ennen kaikkea valokuvia hänen tauluistaan ja muista taideteoksistaan. Sukulehden seuraavassa numerossa on tarkoitus esitellä tähänastisia tietoja. Tiedot ja valokuvat pyydetään lähettämään mieluiten sähköisessä muodossa Martti Häikiölle, yhteystiedot tämän lehden sivulla 2.

Helena Aro toimi erinomaisena oppaana kiertoajelulla.

Kalevi ja Leena Myllyluoma Kauniainen ja Jaana Myllyluoma Baltimore USA. Leenan isä oli rehtori Pekka Leinonen.

Tapani ja Raili Koskela Lapua, Enni Leinonen Melalahti, Bertta Hietamäki Vaasa ja Anna-Liisa Leinonen Melalahti ihmettelemässä Kassu Halosen museon nähtävyyksiä.

Taiteilija Paavo Leinosen tytär Inkeri Leinonen ja hänen tyttärensä Minttu Vuorio Jyväskylä.

Sukuseuran jäsenet vierailivat Oulujärven rannalla aivan Säräisniemen kirkon vastapäätä sijaitsevalla Paavolan tilalla. Sitä viljelevät kuvassa olevat Heikki ja Helena Leinonen (s. Leinonen). Taustalla sukuseuran esimies Tatu Leinonen ja hänen puolisonsa Tuula. Paavola erotettiin Juusolasta 1919. Juusola on yksi Säräisniemen vanhimmista taloista. "Säräisniemen pitäjäs on saanut nimensä samannimisestä niemestä, jossa jo ikivanhaan aikaan on ollut samanniminen talo Veneheiton ensi numerona," kirjoitti muistiin O. A. F. Mustonen 1892. Talon osti Paltamon Melalahdessa syntynyt Juuso Antinpoika Leinonen 1811 tai 1812. Hänestä kerrotaan, että tultuaan muuttopäivänä ensimmäisen kerran uuden talonsa pirttiin hän löi kirveensä pirtin peräseinään ja lausahti: "Levitkään Leinosen suku!"

”Jusep leinoselta on skenkäty Säresniemen kirkon 1821”. Teksti kattokruunussa. Juuso Antinpoika Leinonen oli syntynyt 20.1.1774 Paltaamon Kivesjärven Leinolassa N:o 3 ja kuollut 21.3.1852 Säräisniemen Juusolassa. Perimätiedon mukaan hän lahjoitti kattokruunun kirkkoon voitetun käräjäjutun johdosta.

Kirkon historiasta kertonut Matti Haataja on toimittanut hienon ja hyödyllisen teoksen Säräisniemi - kirkon kylä (768 s., 2006). Siinä kerrotaan käytännössä joka talon tarina.

Aina suosittujen arpajaisten suurvoittaja oli tällä kertaa Eeva Svensk. Mukana taisi olla muidenkin arpoja.

Kuusamolaisen sotalapsen selviytymistarina

Yksi Ruotsiin viedyistä sotalapsista oli Kuusamon Paanajärvellä 28.6.1936 syntynyt Inkeri Andersson (o.s. Leinonen). Inkerin isä Kalle Leinonen (29.09.1907 – 23.11.1941) kaatui. Myöhemmin myös äiti Anna Maria Leinonen (o.s. Lämsä) kuoli lentävään keuhkotautiin. Perheessä oli viisi lasta, joista nuorin syntyi evakomatalla Pudasjärvellä vähän ennen isänsä kuolemaa.

Marraskuussa 2003 Inkeri Andersson muisteli vaiherikasta elämänsä:

”Isämme kaatui marraskuussa 1941 Lohiväärassa ja päätettiin, että meidät kolme sisarusta, Sirkka, Ilmi ja minä, lähetetään Ruotsiin. Se tapahtui helmikuussa 1942. Muistan kuinka äiti lohdutti meitä, että saisimme syödä valkoista leipää!”

Oulun rautatieasemalla nuorin tytöistä, Ilmi, katosi jonnekin. Kukaan ei kertonut isommille tytöille, mihin pikkusisko vietiin ja miksi. Myöhemmin selvisi, että nelivuotiaan silmissä oli viikaa, joten hänet toimitettiin Ouluun sairaalaan ja sieltä takaisin Paanajärvelle. Kaksi muuta tyttöä laitettiin junaan. Matka kohti valkoisen leivän maata alkoi.

”Me tulimme Bodeniin, Sirkka ja minä, laput kaulassa. Siellä me jouduimme karanteeniin. Huomattiin että minulla oli tuberkuloosi toisessa keuhkossa. Minut lähetettiin sairaiden suomalaislasten lastenkotiin Värnamoon. Kukaan ei kertonut asiaa Sirkalle, joka oli epätoivoinen, sillä hän oli luvannut äidille pitää huolta pikkusiskoista.”

Kahdeksanvuotias isosisko oli näin joutunut kaiken muun kaaoksen keskellä kokemaan vielä senkin kauheuden, että oli kadottanut kaksi pikkusisartaan jonnekin ja syytti katoamisista itseään. Voi olla, että joku yritti selittää Sirkalle, mitä oli tapahtunut, mutta kun yhteistä kieltä ei ollut, kesti pitkään ennen kuin tyttö sai tietää, että siskot olivat elossa, toinen Ruotsissa, toinen Suomessa. Nämä traumaattiset kokemukset olivat varmasti yksi syy siihen, että Sirkka ”unohti” nopeasti suomen kielen eikä myöhemminkään ole juuri pitänyt yhteyttä entiseen kotimaahansa.

Inkeri Andersson jatkaa: ”Lastenkodissa viihdyin hyvin paitsi että piti syödä kummallista ruokaa kuten vihannessosetta ja raggmunkkeja. Kesäkuussa 1943 minut lähetettiin Vimmerbyhyn erään pienviljelijäpariskunnan luokse. En osannut yhtään ruotsia mutta silti kaikki meni hyvin. Kun kesä oli ohi, olin oppinut ruotsin kielen ja melkein unohtanut suomen.”

Syksyllä 1943 Inkeri aloitti koulunkäynnin ruotsinkielisessä kansakoulussa. ”Olin ainoa suomalainen lapsi koulussamme. Minua kiusattiin, sillä tappelin aika lailla jopa isojen poikien kanssa. Mutta se oli enimmäkseen kai leikkiä, mielestäni useimmat olivat kilttejä.”

Marraskuussa Inkerin kasvatusäiti Rut sai poikavauvan, jolla oli sydänvika. Perhe ei uskaltanut enää pitää suomalaistyttöä luonaan, koska he pelkäsivät tuberkuloosin tarttuvan heidän vastasyntyneeseen lapseensa. Edessä oli jälleen kodinvaihto.

”Minut muutettiin erääseen sukulaistaloon lähemmäksi koulua. Perheessä oli poika, Lars-Göran, joka oli vanhempi kuin minä. Hän oli tottunut olemaan ainoa lapsi. Me tappelimme ja riitelimme, joten Alva ja Ture eivät jaksaneet pitää minua enää, vaan minut lähetettäisiin kolmanteen paikkaan. Opettajani koulussa oli sitä mieltä, että oli kauheaa, miten minua siirreltiin talosta toiseen. Hän kysyi, haluaisinko muuttaa hänen vanhempiansa kotiin Västervikiin ja minä halusin, sillä pidin Ulla-opettajasta kovasti. Olin tuolloin 8-vuotias.”

Västervikissä Inkeri sai asua Ullan vanhempien, Nanny ja Carl Carlbergin luona. Ullan vanhempi sisko Ingrid (Inga) asui kotona ja antoi pianotunteja. ”Siellä viihdyin hyvin. He olivat uskomattoman kilttejä minulle. Vuosi sen jälkeen Ulla avioitui Bertil Blomqvistin kanssa ja asettui asumaan Vimmerbyhyn. Oli puhetta että muuttaisin heidän luokseen. Mutta minä halusin jäädä Västervikiin.”

Koulussa Inkerillä meni hyvin. Kansakoulun neljännen luokan jälkeen hän aloitti oppikoulun Västervikissä ja sai sieltä päästötodistuksen vuonna 1952. Koulun jälkeen hän pääsi töihin

apteekkiin Västervikiin. ”Sain pyörittää pille-reitä, keittää sekoituksia ja etsiä esiin tavaroita. Tärkeä tehtävä oli ulkoiluttaa apteekkarin koiraa. Työskentelin apteekissa kaksi vuotta, mutta haaveissani hämötti sairaanhoitajan ammatti.”

Inkeri ei voinut kuitenkaan aloittaa mitään korkeampaa koulutusta, koska hän ei ollut Ruotsin kansalainen. Meni pari vuotta ennen kuin kaikki paperiasiat olivat kunnossa. Sillä välin kun hän odotteli kansalaisuutta, hän kävi kuto-makurssin, ruoanlaittokurssin ja opetteli kirjoit-tamaan koneella. ”Sitten työskentelin sairaala-apulaisena Tukholman Sofiakodissa. Siksipä oli itsestään selvää, että hain ja pääsin Sofiakodin sairaanhoitajakouluun, kun olin saanut Ruotsin kansalaisuuden. Aloitin vuonna 1956 ja valmis-tuin sairaanhoitajaksi 1960 erikoistumisalana lapset. Olen työskennellyt vammaisten lasten kanssa koko ammattiurani ajan.”

Huhtikuussa 1961 Inkeri avioitui insinööri Sven Julius Carlsonin kanssa. ”Saimme kolme poikaa, Hans Birger syntyi 1961, Lars Erik 1964 ja Sven Fredrik 1965. Sairastin vihurirokon odot-taessani Lars Erikiä. Hän syntyi kuulovammaise-na. Viiden vuoden iässä hänelle puhkesi diabetes. Ongelmat avioliitossamme kävivät vähitellen niin suuriksi, että erosimme vuonna 1980.”

Syksyllä 1982 Inkeri tapasi Bengt Anders Anderssonin. ”Menimme naimisiin vuonna 1985

ja minä muutin maalaistaloon jälleen! Se oli parasta mitä minulle on tapahtunut! Tuntui kuin lopulta olisin löytänyt kodin!”

Suomennos ja tekstin muokkaus: Inkeri Sivo-nen

Professori Martti Häikiölle Jenny ja Antti Wihurin rahaston kunniapalkinto 2011.

Palkinto jaetaan kerran vuodessa yhdelle henkilölle ja on suuruudeltaan 30.000 euroa. Se annettiin tunnustuksena merkittävistä ansioista suomalaisen tieteen ja kulttuurin sekä muun yhteiskunnallisen toiminnan monipuolisena vaikuttajana. Palkinnon perusteluissa todettiin mm.: ”Häikiön ura, kirjallinen tuotanto ja aiheiden kirjo on monipuolisuudessaan suorastaan häkellyttävä. Häikiö on tutkimus- ja kirjoitustyönsä ohella ollut monipuolinen yhteiskunnallinen vaikuttaja. Hän on toimi-nut lukuisissa luottamustehtävissä. Häikiö on luonut poikkeuksellisen uran syvällisenä ja asioihin perusteellisesti paneutuvana tutkijana, yhteiskunnallisena keskustelijana sekä tieteen ja kulttuurin alojen vaikuttajana.”

Kaksi apurahaa opiskelijoille 2012

Leinosten sukuseura julistaa haettavaksi kaksi 250 euron suuruista apurahaa Leinosten sukuun kuu-luvien opiskelijoiden haettavaksi. Vapaamuotoisesta hakemuksesta tulee käydä ilmi tarkoitus, johon apurahaa haetaan, sekä selvitys siitä, mihin Leinosten sukuhaaraan hakija kuuluu. Hakijoiden ikää, koulutustasoa tai alaa ei ole rajoitettu. Apurahat jaetaan kesän 2012 suukokouksessa. Hakemukset tulee osoittaa maaliskuun loppuun 2012 mennessä sukuseuran esimiehelle:

Professori Tatu Leinonen, Tuulastie 13 A 6, 90550 Oulu, tai sähköpostilla tatujatuula@gmail.com

Onnittelut merkkipäivän johdosta

90 vuotta

Leinonen, Aarne Hammaslahti 4.5.1922
Valtanen, Iivo Pekka Kerava 29.5.1922

80 vuotta

Blomqvist, Toini Paltaniemi 11.1.1932
Korhonen, Anna Helsinki 16.2.1932
Rainto, Irja Espoo 18.2.1932
Leinonen, Leevi Oulu 1.5.1932
Lankinen, Marjatta Sotkamo 7.5.1932
Leinonen, Paavo Ensio Vantaa 9.5.1932
Kokkonen, Irja Eila Pielavesi 23.5.1932
Komulainen, Seppo Kajaani 27.5.1932
Leinonen, Liisa Mäntsälä 31.5.1932

70 vuotta

Puurunen, Elvi Kestilä 17.1.1942
Jalava, Eeva-Liisa Kuopio 26.2.1942
Leinonen, Aulis Alvar Otanmäki 3.5.1942
Toivonen, Aili Palokka 9.6.1942
Wiikinkoski, Tuulikki Oulu 10.6.1942

60 vuotta

Mikkonen, Tuija Pudasjärvi 4.1.1952
Hyvönen, Kaarina Helsinki 17.1.1952
Leinonen, Harri Kaarina 1.2.1952
Haataja, Jouko Kalevi Vuottolahti 19.2.1952
Nuojua, Seppo Helsinki 23.2.1952
Karjalainen, Enni Helena Vuolijoki 24.3.1952

Leinonen, Sulo Kajaani 31.3.1952
Leinonen, Yrjö Koljonvirta 3.4.1952
Valkonen, Vuokko Hammaslahti 9.4.1952
Kurkinen, Tuula Kestilä 1.5.1952
Pernu, Ritva Tornio 8.5.1952
Leinonen, Veli Robert Helsinki 24.5.1952
Koskelo, Leila Helsinki 28.5.1952
Leinonen, Maija Espoo 31.5.1952
Kylmänen, Aija Kuusamo 25.6.1952

50 vuotta

Leinonen, Petri Kukkola 16.1.1962
Leinonen, Heikki Järvenpää 19.1.1962
Metiäinen, Sinikka Helsinki 31.1.1962
Leinonen, Pertti Helsinki 6.3.1962
Syrjä, Liisa Irmeli Helsinki 15.3.1962
Sarkkinen, Jaana Espoo 5.4.1962

40 vuotta

Leinonen, Leena Tavastkenkä 20.4.1972
Leinonen, Mika Juhani Hammaslahti 23.5.1972
Väliheikki, Satu Kaisa Tyrnävä 9.6.1972
Leinonen, Jari Pekka Vantaa 14.6.1972

30 vuotta

Hirvonen, Mika Rannila 2.1.1982
Gustafsson, Lauri Johannes Espoo 11.1.1982
Tuuri, Tero Seinäjoki 27.1.1982
Leinonen, Antti Oskari Helsinki 14.6.1982

Leinosen sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Esimies
Professori Tatu Leinonen, Tuulastie 13 A 6,
90550 Oulu, 08-5546665, fax 08-5532026,
044-5546669
tatujatuula@gmail.com

Varaesimies, suvun arkistonhoitaja
Rovasti Tapio Leinonen Päiväkunnaantie 2 D 7,
44120 Äänekoski, 0400-155425
tapioleinonen@kolumbus.fi

Mika Hirvonen, Majalanmäki 92
41860 Tikkala
04578811608
mika.hirvonen@moventas.com

Pekka Honka, Lattapojantie 8,
90650 Oulu, 08-5303424, 040-5632606,
pekka.honka@pp.inet.fi

Martti Häikiö, yhteystiedot sivulla 2.

Eija Leinonen, Koulukatu 3-5 B, 65100 Vaasa,
050-5902159,
eija.leinonen@reaktori.net

Matti Leinonen, Oritie 3 C 29,
01200 Vantaa, p/fax 09-8766098,
050-5224298, mleinon4@welho.com

Tarja Leinonen-Viinikka, Vuotungintie 101,
93600 Kuusamo, 040-7701380
tarja.leinonen-viinikka@pp.inet.fi

Teuvo Leinonen, Oulutie 145 as. 1,
88310 Melalahti, 0400-281300
teuvo.leinonen@pp4.inet.fi

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua,
050-3520341
liisamanu@luukku.com

Elina Saraheimo, Krister Juutin polku 4 A 19
00790 Helsinki
puh. 050 432 8359
elina.saraheimo@hotmail.com

Sihteeri
Jaana Sarkkinen, Haltilantie 5
02200 Espoo, 0500-333 308
jaana.sarkkinen@saunalahti.fi

Taloudenhoitaja
Yrjö Leinonen, Rautatienkatu 42 A 24,
90120 Oulu, 044-5350701,
yrjo@yrjoleinonen.fi

TILAA SUVUN TUNNUKSET

Hieno tapa muistaa suvun jäsenten merkkipäiviä on hankkia Leinosten pöytäviiri. Rintamerkki (halkaisija 12 mm) kuuluu jokaisen sukuseuran jäsenen ja sukuun kuuluvan rintaan.

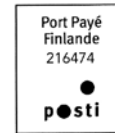
HINNAT
pöytäviiri 25 e
rintamerkki 4 e
suku-CD 30 e

TILAUKSET
Taloudenhoitaja Yrjö
Leinonen
(yhteystiedot yllä)

HUOM! TARJOUSHINTA 48 e/osa

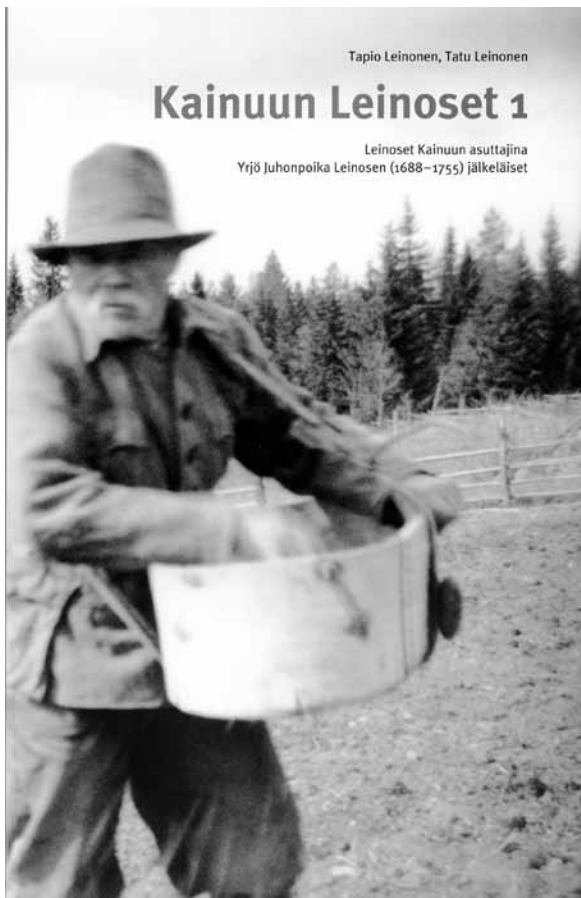
OSTA ITSELLESI TAI LAHJAKSI SUKUKIRJA!

Kainuun Leinonet 1

Leinonet Kainuun asuttajina. Yrjö Juhonpoika Leinosen (1688-1755) jälkeläiset

Teos sisältää ainutlaatuista tietoa *kaikkien Leinosten* alkuvaiheista. Filosofian tohtori Jorma Keränen kuvaa Leinosia Kainuun asuttajina ja nousua maakunnan suurimmaksi suvuksi. Katsaus kattaa Leinosten Kainuuseen tulosta vuoteen 1730 asti. Kirjassa on myös sukutaulut vanhimmista Melalahden Leinos-haaroista ja taloista, jotka on sijoitettu kartalle. Kirjan loppuosa käsittelee Paltamon Melalahden Aholan n:o 14 isännän Yrjö Juhonpoika Leinosen (1688-1755) jälkeläisiä. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien.

Kainuun Leinonet 2

Melalahden Leinolan n:o 12 Leinonet Matti Paavonpoika Leinosen (1710-1764) jälkeläiset

Sukuhaaran kantaisä on Matti Paavonpoika Leinonen (1710-1764), joka oli Melalahden Leinolan n:o 12 isäntä. Kirjan sukutaulut käsittelevät hänen jälkeläisiään yhteensä noin 14 500 henkeä. Sukutaulujen edellä on esitelty suvun kantatalo Leinola n:o 12, joka isossajaossa sai nimekseen Paavola ja numeroksi 4 sekä Matin jälkeläisten päähaarat asuinpaikkoineen. .

Kirjoja saa Kainuun kirja- ja paperikauppa, Puolangantie 12, 88300 Paltamo, puh 08-871025. verkkokauppa www.kainuunkirja.net

